

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок V.

Нови Сад, петок 25. Мај 1928.

Ч. 21 (179)

На правей драги

По дзешати раз отримана главна схадака нашого Просвітного Друштва. Була то ревія наших сил, препатрені нашій дотерзиній роботи и порада о средствах, котрими ще мушиме служиць, же би поснгли ище вежши и лепши успіхи у нашій культурній роботі. Та схадка указала злогу, согласіє и солідарності щикіх наших душевних сил, котрі несебічно сну були у службі своєї народу. Кажди тут, чи бул інженер, чи землемір, чи ремесельник, котрі патри далі од своєго плюту, котрі не леменди лем за свою часу и свою хасну учасников у величнім ділу народного просвіщування и були рускій культури. Бы жертвах не може ще кончиць ініє єдна, робота. Тоти жертві поділени од щикіх класів пашого швейца. Сдини приносили жертві сасіїго розуму, своєго інерціи и други жертві своєї кишені. Наша інтелігенція добела пирком по жертвовано зос любовю и ял прешведченью, же го би святу істаар. Статі у новинах и календарях то су вельки камати, котрі наши ішко сили и ходзе поврачали своєму народу. Вельке число лідерів их календарах и шумне число предпіратників на новини

доказує найлелше, же наш народ порозумів важносці знання, и же не забули на того слово Христово: Чловек не живе лем о хлебу. И банди худобнійські, котрі приносили найменець жертви. Маме красни приклади, же богатіи недавали за новини и календари (хоч их по крадзім читали) а худобни од своїх ұстах одтаргвали и давали. То пам' гарантія и за будучносці: цо вежши жертві то бивинійша и вреднейша іствар. — Лем зос такими жертвами могли зме поснгнути то що зме поснгли. Нешка кажде нашо дзецко «нош» под пазуху руски книжки, кажде друге обійсце чита руску почину. Кажди наш Русин зва що ще дододзело важнійшого у швейце, що зома що у наших вадалох. При читаню япон отпочинис од своєї членкій роботи, оплемені ще и слухаючи о ділох вельких людох и народіх сам ще силу були добрим и племенитим.

Знане — то моц. Же бы рускі народ бул моцни у кждим згляду и у щикіх напряміх живота ю требна му просвіта, ананс. През 10 роки нашо Просвітне друштво давало йому що знане воне зодзело лио ли правей араги, прето з Божку помону чай остане и на далі че тей започаткій и правей драги

У нашим отечеству

Політ. положеніе.

Медици радикалами яще виведав ішо борба медици глашним одбором и клубом поспівників. Випатразо щеда час, же тута борба стянула, и же ще вживали. У глашним одбору маю відспину Панчичевици а у радикальним клубом владиці. Вукичевич бул міністр, же би ще разімали глашний одбор відбор-

и неч на тут способ, же би вон бул подірпредседатель и дас б що катафненійших прихильників вінши до глашного одбору. Аца Станович як председатель глашного одбору на тута сасія пристац, але отступав и захабів вісім меморандум, котрі ще ма причац. Вукичевичици у згодній час. Зос тим ще сказаю, бе тедж би пришло до отвореній борбі меди-

циходза раз у лижню.

Цена на цели рок 100 динарів.

На 1/2 рока 50 динарів.

За Америку 4 золари на рок

Рукописи и други писма треба посыпти на адресу:

«РУСКИ НОВИНИ» НОВИ САД
Бојевацька улица број 2.

Платити за РУСКЕ - НАРОДНЕ
ПРОСВІТНЕ ДРУЖСТВО, РУСКИ
КРСТУР (Бачка).

люци или цукру и т. д. Од напою у Београду ще пошило: 16 и пол міліони літри, 14 и пол міліони літри міліар. На кожного жителя у Београду пришло би 85 літри алкогольного напою.

Нови мост, котрі вяже Нови Сад зос Петроварадином, пошвидши в торжество спосіб в насліду и придани до предмету. Присутні були члени влади и дас 40 гисач народу.

Тровела Швет, у вадале Владимираці у Банату заварті ще 90 розка баба Ануника, котра правела «рудо-теорію» суду и засуди тровела поядників людох. Кажди котрі ще сасія злаковоць їхшило баби Ануники и вона представила туту воду як лік. До води бул положені мощни отрої арсенік. Баба то представила по 1000 динарів и так ще баре збегацела.

За шпионаажу одсудзена «дна організація младих людох у Суботиці на 10 роки цемінци, на Чоле тей організації бул бувши мадарській кандидат Хегелік. Вон посыпал мадарським воєнним власцом ізвестій о нашій війсці.

Спреведали людзох. Нешка якожи ще особено волі розом, па то знаю вихідкоць кофіки пройдисяти. Так по вадалах коза Земуна передавали яким людям перспені и туторелі, же то право злаго. Ложковиці азики и це-вєсти куповали и плацели по 100 динарів. Польція віланела тих предавців та ще указало, же тети переній ковредза ант дес динари.

Брух Београда. Под гимнастичним приєздом сасія београдським новинам стагністку ходио ще в Београду зос и попілі. Зос тута вільно, же у Београду забито 4 и пол міліони или півміліар, міліон и пол заразані якільки, 800 тисячі или три, 300 тисячі или троєці, 1 міліон и пол міліар сіама, міліон и пол міліар, 4 и пол мілі-

ар. Іде відмінно, кед ще право не знало хто під а хто власці, капетан Чубович віж од єдного Аришта кобулу и присвоїл ю себе и кец зос державним шеном кармілі своєю інши. Воєні суд тих дньох одсудилі капетана на 6 роки арешту.

Закон о вину. У министерії готови зчиков є вину, по котрим ще найострійше зака- вуює предаваць уметно правени лібо погубени вини. Контролу буду водаки управни власці. Хто престути тот закон будзе шокарави зос кару до 4 меша- ци: арешту и 50.000 динарів плащиц.

Учительком по поши- м закону би не шлебодні було, одац ше відмінного даникого вва- біччика але лем за учителья. Учительки у цілій церкви протестирави проців такій у- редби и захтевали волну шле- болу, же ще можу одац за того вини си.

Сцекол комуниста. Чедакко бул одсудзены як 6 роки цемінци студент Никола Котур прето, же ширел кому- нишам. Вон бул хори и на ліченію у шпиталу. Отака сцекол у кошулі и гачок спред очах жандарма, котрі ще вен прето забил. Котура ище не вланелі.

Жени судіове. Велько ще бещедовало тих дньох о тим, же триба допільбодзіц, же би и жена могла бул судів. До закону ішак ваніло, же жена ще може бул судів, бо наш народ ишо на тильо не проник- шени, же би жа поверну до чені, котоа би була судів

Судьба прогонитех церкви

(Предлаужені)

Мечо тей ініціативії макарії бул Марія. А мене чесвека, котрі без престанку кричали що 7 рока: «Горе Бруса! Горе храму», було Ісус, Ісус и Марія мене ласка и кило- сердка, радосци и спасені га християніх, були то мене по- шепсці, понижена за Жидох.

Вельке ще гриа з тим та- ство.

Гам часом Тіј борбі забрай. И котром бул спа- и приб'ягел храму. И храм прогонінням по- жарал, да начу

десни храм, але вінцю було задармо. Тят забранил под корм шмеріц запалі храм. Але хто може проги волі Божої даво зробити? Сам Йосиф Флавій сам проповеда, як єдин катона, як по надприродним вилив, амшо на хребет свійого сідного лайтана та праць обіз руцю огни до єдиних хижих храмів Єрусалимського.

У часу либізнуна стряпня отрима у храму та було тей сини, котра би була масла даца вазріній.

У самому храму згнінуло у огні 6000 людох, котри не ти скрили, бо не віддали, яким обесновал єдак князів про рок, же Бог не пуща да його храм препадна.

Кельо що крепи сколо самого храму згріло, та ти не будземе ани споминаш. То ж шинне наїсаш їх та логістична винність синій Христо Спасителя! же все прекрасно го храму та зе гвардеско Ерусалиму як остал авт камені на камені. Було то 8 листопада 70 року.

Цінцю було зровнане землю, так же не мож було верти, же ту лакеці бивали людів.

По свідченству Йосифа Флавія згнінуло у тим часу мільйон і сто тисяч людів. Таке діло не понаха история цілого світу. Ту же виконані слова Христа Спасителя: „же од початку шкіта ав було чакого непідесна та не буде.” Тотік непідесна образ таємік, які приду на ринт предстриженім судом.

Образ Свусвідима у тим часу представляє саме пекло; Вони як три мільйони людох замкнуті у пеклу! Мерці зікоти, що самі ведають забудою, недансобко, а вонкі их ненасильстві прищіка настрагувані. Місто, поле мертвих трупох по улізах, котрих жало не сіє ховати, место пречуплювати все людям, котри чекають

природну немері, але тає не приходила. Цінця немері наструкалася, бо ще мало випоїти того прокляття, яке Вібрани народ сподівав на себе, кед ще варек Хреста та кричал: „Кров Іого наї відзе на нас та на наші дісни.” І пришле сак.

Жіздех, котри як погинул, забрано до пеклу. Їх розказує Тита тих, котри ав сідел зложни орудія, півабінано, при чим пімарли всі старши людів та діаки.

До ліку візяне 108.000. З того чиєї 11.000 вікарії засідали, а других 97.000, бітре їхне не жалі 17 років піддавали, а старших вислані як вільчане роботи до Єгипту та другіх країв, як по сімітеїтських один других забиваю, або да не білю як живіри.

Читатели! Підійди руку на ширис та добре роздумай: чи не може гоніння післячи то, що поєднав Спаситель з вільчаном наришу, від якого чинників своєго Месія? Гре таому, котри ще дзвіга на Господу?

Народ жидовський од того часу розіяти по цілому світу... Іранда, як вонк богати, але вони не маю уж білько 2000 років своєї держави, але же світого хресту не маю своєго світіння. На тим нариду Івана вінні ганьба богоубийців та то стає аж по того часу, док ще тає нард та певні та Господу. Бог вінні тає, да буде іншіком іншіком нардом, як Бог інші, котри ще дзвігають на Господе та на Христе. Його, на Церкву Христову, у ворота пребива. І чиє Ісус Христос до конца шкіта:

„Так” — побірал: Бог цари народ, котри ще дзвігають хрест Христу, краю.

І. А інші раз чуїше: „як Бог інші комісії особи, котри ще дзвігають на Христе та на Його си, Церкву.

Перши, котри дзвігнула руку, свою на Христа Господа, то був Юда, апостол. Святе Писмо нам ясно проповеда, а яку страшну немері умар тає відесні. Кед видел, як та Йіздех спрекся, пришол до храму, руця там 30 срібреніків та гутеря: „Предац сом певину крез”. Йіздех ще пімєял з єврея. Вон сподівав до здвоєнні Ісуса та гоняла у світів влади та не пущає та ту кринику Ісуса Христе, котри би

му бул одпущені Богом сідни, як одпущені та разбобійкові на крижу. Пон саму кальварію візяли Юда страшну немері: побешел ще там, а душа му відпала давно до пекла. Кріз того віспокинуше та черева му випли в нього.

Було то того истого дня, кед Ісус Христос на крижу умар. Святе Писмо записало тау фідію, як би була пізників іа ономасту.

Широм світа

Газіянські маневри

маж ще отримав концем того місяця. Маневри буде леж зос крилатими. І та 50 крилатими буде лежац над коріном од Французької, Африки та іншіх землях подавлені на З. групі.

Порції пагомбички.

Міс не поносувам, же мушиме пілакані вспільні порції. Мерзити та у других жемах тає не лежів. Тих рівнох заливадаєз у Англії порції на сомбачки. Прето у підніжні пасінніків ще не пімати піноте без гочівниці, та інші.

Мусимане у Палестині почалк непрітільско наступніці вроцін християнів. Вони ще заганявали та підвали північку на юніх мусиманів, як би не дівами своєї ласки до християнських поколів, але же би сами основали николи та у їх виховані мусиманів дівки.

Трінінене жемі зявело їх у давніх країнах югінії Америки. Так у державі Еквадор цілком розвалені япони Гондурасі. У холандійскій Індії руця вулкан Кракатау прев

24 години лаву та гар. Гар засківала із сіні сіні віал.

Гефтика у Прагу.

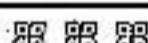
По вистох тесних воніх чиєло гефтиканів у Прагу та у пасії Чеської ще боргей не амальнісів. Причина тому у тає, ще вароши Прага не сануя тропіку та пекіни та оправдована чистота. Того рік підійде 500.000 коруки на борбу проти гефтики. А як при час?

Виберанки у Німецькій.

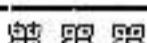
Прешел подзеді вонічні та державні виберанки у Німецькій. По результатах відно, же напредовали такі партії, котри стоя на становищі соціалістів правді, які відбірків напредовали християнські партії центрум.

Источники відриюю та Румунії при віалі Морея-загарало їх в гори. Уж 12 цілком отріяли. Всієї роботи тає у тим настрадали. Число винишую веєт ще 100.000.000.

Газдовське зединене жемах спреднії Европи було бж од величного хасну. Прето чески министер Бенеш пул у



ФЕЛЬТОН



М. Ковач:

ЖОБРАК

Пред єдину торговину з месом, стал жобрак. Опартрал месо, колбаси... працював себе смак. Переходив сам коло нього, чул сом, як себе цішка жуброні. Так би з і забуд на того жобрака да едного днія як пришол до нас жобрак. Поніхав отворил давери та поніхав: Худобки сом да біж молел...

Цо бя сде спіли.

Гот цо! Хлоба...

Тераз сом могол задници до ліца тає бідного човника. Розвірти, оброснути, торбати, праць єдині руцю з блядим лицом та унаднітими очима випатраї наше таки, як то човник мусієл пожалів. Ліцо випатрало як з каменя виплесане. Но одавало ней біль ней радосці. Ігод да му було пінтою єдно що ще з пін збіва

„Одкаль же ви діау?, піттал сом що му.

„Я” таргнул ще, а всея ягог да ще застарал згинул глазу та по цінхе од одповед;

Га так, ні од кадз.

Озда сце зем однажай! Дзе же сце ще що родзели.

А пе зінапе ви тає являєт бара даљко.

Як то же сце сядли на жобраківку налицу.

„Так” — ябусине ще онимахнул, „то пам досі діау га пріповедка.”

„Ніч заго послухам пас ягуду. Приноведайце кея ванто волі.”

Було то так: Оци має водекіцу. З початку пітло му добре але ще дал до піса. Роботи віше менеї а оци ще баржей юв. Розше опіл... спаднул ді: відіг та задавел їе. Остало моя, тераз покойна, мадз з нами іншеріма дівчице. Вореніцу ще предала и по-

шли на други віал.

Обидва шестри ходзели та мацеру робиц та нас троє ходзели до ліса, па польво.

Да, а до далей!

Саній недасли пошол найстарши брат, по пенекі до гаїди, а з тима нечісікі до карчми. Овіял ще, розаручовав на гудцюх пенекі, розтріювал флянни та страшно лад. Кед го младши брат пошол волац дому, винакнул ще гевтот з флянну та набіл того бідніка...

Одаєдли го та чул сом, же бул осудлени на 8 років цемітії. Уж давно прешли тає роки але Йому ані пайду...

Може к умар... Бог зна.

Мац кед чула що ёробея була як шалені. Прішло вій данідк та ще шімечява... а дакси горки слигі ляла.

* * *

Прекіла років остал сом

сачли од сінх домі. Любела ме мац Любел та я ю. Прілонідзана ми, най будзем лібрі пай ще чувам шінкого золото. Обінал сом ей дзеншеч раз — сто раз, же будзем добри та поштени чловек. Віша паласки, чувал сом ще як живого гіза.

Але пришла война. Требали та мен пойсц.

Вул сом там од ноштку та готово до остатку. Раз же затрапала граната з гілну, же ми лом глава та перши були вонка. Думали, же сом готови. Віцагані ме. Руку одрезали бо будзя зламана, одліхопали та послалі як богаля дому. Нішол сом веселю дому. Думал сом себе:

Увидзі макер, обрадуці та ю та шестри.

Залупкал сом на двері. Шершо чи пупкало радишне. Дзе же мац? піттал сом віе.

Мак?

Да мац!

Ні дали ми одніг але

Берліну, же би це порадаел
всес немецким міністрам Стре-
зенманом. До тай газетовской га-
бідніці ступела бя Мадірка і
Австрія. Немецкія політичаре

думаю, же би це на той спо-
соб австрія ощудзела ся Немец-
кай, які би Немецка була у се-
шах зос Чехословакії.

Гледайме правду

(Предложена)

VI. ВОПРОС: ЧИ ССТ МИТАРСТВО ЛСВО ЧИСТИЛІЦЕ?

Отвѣт: 1) Кел укініме ро-
дительські, вони нам туту, учре-
зу откуша, але велькорая нас
покаралі теч і пребаченія. Так
на пр. вато, які име их укі-
нісні дистанаме менши таї
наслідствія. Так і Ода небесно-
го можеме увреданц зос
чекінкі або зос легким
спікім. Кел учредак чловек
Бога зос чекінкім гріхом таї
наслідна на себе п'явину
и кару. Кару есть двояка: ви-
чина і досліска. Провинка і ви-
чина кара може ще му отпушти
у тайни покарання, дочасну кару
ру мунік чловек кіцеркін, або
то юе добрина діамін умен-
шанц, або не отпушту цілком
ше єй виннобуданц. Кел чловек
зроби лем легкін гріх, то
ж во той гріх мунік церкіц
дочасну кару, бо юе інчище
не може віден до неба. Того
места, где чловек вірні з
часакарк на другим шеве-
ше вола юе мітарство.

2) Же мітарство постої в
тих тутори свите и писмо ско-
рого і погоди вініту и
у тай наслід розум.

а) У старим завіту пи-
тамо, же ікар Давид, кел чул
же погинув у воїні Саул і
Його співаке, посдел за у-
мартих а так исти кел Його
шовковоли Абнер бул збити у
войні (2 Царів 1. и 3). Чом
Давид писцел?

Же би злегчал церкен у-
мартих. Кел умарти у небе таї
не требали Давидову помоц,

кел у исказі таї им тиж не
хасновала, бо таї нет подгот-
ченя юи вишлободжені. Давид
даже посдел, які бы олагія
мунік душом у мітарству, —
Юда Макавей зберег дарли-
віс і послал до Єрусалиму 12.000
дракамі стріблі, які бы
ще приносили жертуки за
погибівих, у воїні, бо гвардія
«свята і спасоносна дума моз-
аці юе за покойних, які би
відвивши єбодечі я од своїх
гріхах.» (2. Макав 12, 39—45).

З того юе види же юе место
на другим іншіде а потроє юе
ще виннобуданц може и у
котром ше гріхін отпушти, а то
место вола юе мітарство.

б) У іншим завіту гетье-
ра Спасителя в одній почайні,
з котрой юкто не вийде «док-
де же відійті посделій кі-
рантъ», (Мат. 5, 26) і донде-
же відійті весь зділь скої»
(Мат. 18, 34). Нер гутірся с
гріхах прока духъ Святого же
«не отпуштаємо ѿс, ни въ сей
вікъ, ни въ будущій.» Иеус да-
клє твари, які и на других інші-
хів отпуштиши гріхи с зац-
юдлю юе за них. У небе пра-
грихи не отпушти, бо таї уж
мунік «пікіїц, чисті, у исказі
тиж юе, бо таї цергия на вині,
даююи у мітарству, з котрого
же віц вінходак очищеній до-
раз. Св. апостол Павел бені-
дує в огні, а потроє юе ви-
ходак блаженій (1. кор. 3
14, 15). Так учи и ціле про-
дяєтів од запісарівіх часах,
бо и на гробах христіанських
стої написане: моліце юе за

вайпе и здорви будце. За-
ше ошанінніл и пісні, шкінтаючи умішіл. Вивро-
вадзел сом го аж на ка-
нурку:

Слухко шедало за пін-
року ровінку а стари жо-
брах одходаєл піомалючай,
подолераючи юе на крину
палічку...

Прах юе здягіал за Його
ногами. Натрэл сом на той
прах на той слінко, що
піедало и на бідного жо
браха юе одходаєл. Шынко
ми то вінітравло таїе смут-
ніе, таїе жалюсне же юе
ми аж слизи появіли...

А чому? Ах: сам сом не
знал...

Консі.

Нашим предплатніком

Модлімє шицкіх наших предплатні-
кох, да предплату за той рок наміря. Не
забудзме, же ще нашо новини отримую-
лем зос предплату свідомих и просви-
щених своїх читательях

мак, а мітарству требаю юе
зуміти у мітарству.

в) Же юе мітарство учи нас
и чаш розум. Саме си, ик-
смо тутіри, які «правдня се-
дем раз водіє согріхі.» Кел
бік не було мітарства вел бы
ше барб жало людзіх спаши-
могло. Лябо засдна людзе гріх-

иа праці цалиї свой жывот, а
інса імперію аж покаю юе. То
чи тых, да юношескі Бог по-
каре юс пакож? Но! Або ю
такой да царство без тога же
би задовілічі на преміле гріхі? Тож юе! Даюлем жуша в
сімі месеціх випокутовані юе
а то място вола юе мітарство.

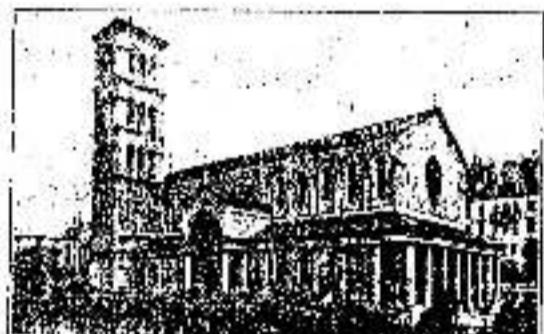
З варошу Цирих

Найбільши і наїльшопів варош у Швейцарії юе Цирих.
Вон має 213.000 жителюх, а лежі на бергу, в котрого
вінходаі ріка Лімат.



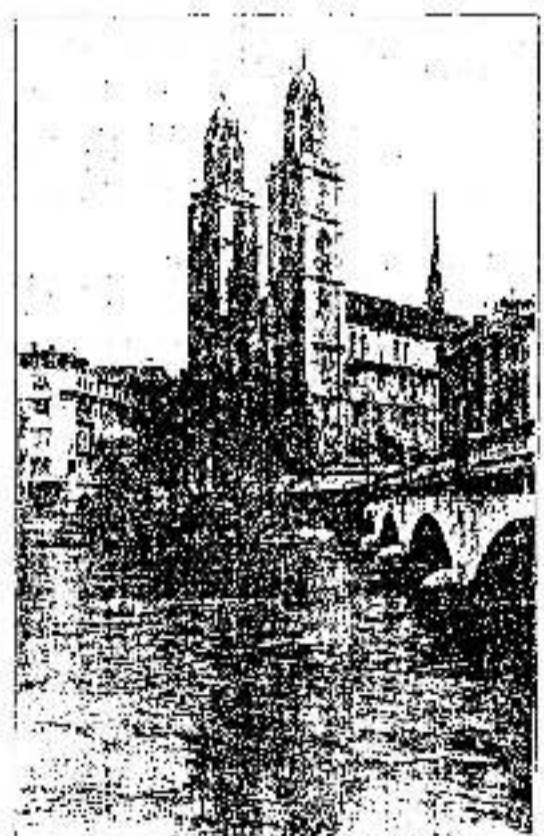
Варош Цирих

У варошу бара юльо церквох, котры дараз шицкі буды
католіческі але у 16 столітті лютеранска крізювікі поідні-
малі на силу тога красніх верхів. Нікака юет там в католіч-
ких Церквіх, од котріх наізвання поішліца пресв. Богородіци



Церква пресв. Богородіци.

Од лютеранских верхівка наївскіца юе лока „Гросмайстер“. У лей юе органа наївекін у цалей Швейцарії а маю 7000
півцілаків.



Лютэранска церква

Католін у Цириху бара юе трамвай і фроенцію. Тих
дніх воні страховаю і працьодаваю юе важких особох у Европ-
іи а ю их думах. Так юе бенедиктіо в Лейпцигу, Мюнхені,
Сайзілу и т. д. На прехояваююх участниках веді мітелігенты
людзі. Прехоявані юе спрямую и у інших нароціх. Швей-
царіска соада жало вайароўніці ажеми ў Европе.

Зос наших валадох

Рус. Керестур

Кирбай преславени величим торжеством. Бе красна хвиля а гу томе глава сацка Просвітного Дружства прицагла велико народу зос шинкіх руских валадох. Велька керестурска Церква тог днів була за мала. Службу Божу служел преч. О. Дмитрий Надь, каноник зос 4 священиками и двома діаконами. Наказовал О. Дюра Павич з Нового Саду. По служби бул опход коло церкви зос просигельними молитвами за благослов цалого народу.

ГЛАВНА СХАЦКА Р. Н.
П. Дружства отримана та-
кой дзень по кирбоу у велькій школській салі. Председатель О. Михаїл Мудри отворел сацку зос привітну бешеду шинкіх членох и прієтельського дру-
жства. По реферадах котри венч отримали секретар дру-
жства Мих. Наради и касир Осиф Фа видно, же Просвітне дружество краішне на-
предовало як морально так и матеріяльно. Присутні пріяли їх кавештаі на зна-
ке и зос тим указали по-
верене управному одбору.
По тим отримал О. Дюра Павич преподаваніе о за-
дачі и основах правей про-
світи и народній культурі.
Понеже ше мала окончиц и виберанка нового, одбо-
ру то на засіданію пред-
седовал далій Др. Михаїл Хайніл адвокат зос Жаблю.
Старі одбори вибрati на
ново а так исто по малей
дебати и ревізіональні од-
бор остал исти. Шпівани-
ньком народній хмімі за-
кончела ше тога сацка и
члены ше розширили напол-
нені зос радосчу пре успи-
хи нашей просвіти и зос
дніску и постанову робиц
до всіці за опіце дібро.

Дюрльов

**НОВИ ШКОЛСКИ УПРА-
ВІТЕЛЬ.** Декретом міні-
стерії Просвіти іменовані
є за нового управителя на
шинкіх школах у Дюрльові п. уч. Франко Е-
перт учитель зос рускій
школи. Того іменовані ви-
волало велику радосць ме-
дян шинкім Руснацама у
нашім валаде а так исто
медян Сербами, бо п. управ-
итель Еперт ужиза вели-

ке почитование и медян Сербами як совістни учитель и добри гражданин. П. управа. Еперт дійствув уж 17 роки як просвітитель нашого народу у Дюрльове так же ше валком з любоі з нашим руским народом як іправи Руснак а то мame подзековац и Його супруги п. учительки Фея в році, днізки пашого славного покойного дзіяка Николи Губана. Вінчуваме нашему новому пану управителю на многая літа!

Обсечко (Босна)

У Велику Суботу при-
хав до нас із Загребу проф.
о. Др. Янко Калай і по-
благословив нам новий (105
кілограмовий) драпін, ко-
трий ми купили своїми жер-
твами і дарами жертвінні-
ців. Велика то була для нас
радість, як перший раз на
Пасхальну Ютрено залу-
нав голос нашого дзвона
по обсечких горах, бо хоч
не може до нас сюди ча-
сто приїжжати священик,
то від тепер буде новий
дзвін скликати нас до цер-
ковці на спільні молитви.

На давні дарували сліду-
ючи благородні добродії:
Загребський Мігрополіт
Високопреосвяцений Др.
Антоні Бауер 500 діл., наш
крайкацький Владислав Пре-
освяцений Др. Димітій Ня-
ради 1070 дин., люблян-
ський Епископ Преосвяцений
Др. Бонантура Слін 100 дин., маріборський Е-
пископ Др. Андрій Карлін,
200 дин. и греко-кат. Цер-
ква у Рускім Керестурі 200
діларі.

Всім благородним жер-
твінням складаємо таіру
подяку, а Г. Бог пай їх
щедро надгородить.

Гр.-кат. вірик
в Обсечку.

Подзековане

Пречасному О. Дмитрию
Надьові, канонікові у Кри-
жевицях за перши дэр (100
д.) на будову парохіяд-
ного дому у Козарцу сер-
дечно дзекуе.

Гр.-кат. парох. Уряд.

Русини, записуйце себе и свою челядз
за членох Руского Просвітного Дружства!

Шветочни Отпочивок

Недзеля Св. Отец.
ЕВАНІІ, Од Іоана, ГЛ. ХVІІ
ЗАЧ. 54.

"Оте, як преславих та паз-
иль, діло сопених, яже дац
васи ми, да согісюю"

Бога Оца познац, славіт, зно-
біц науче людзюх Ісус Хри-
стос, Сын Божы, обеліці Мар-
іі, родзены по Духу святому од
Маріі Дзы у Вифлеему, ростя-
ти па крикіу на хры Холгоф-
ти и воскреснути зос гроба и
воздесевіц да пабе, Ісуса паки
жыць у чюшчай натуры през
трипец рокі и то му досц буд-
зе, да паки швят образа та
Богу Оцу и правей віри. То
пакет, що го ище до тераа не
позна пакійшку же віс віс
бліжей и бліжей кожам зеям."

Ісус постач тата обратна
точка, па котрой ше история
швята пременія. Вся с історіє
жыць временіх. Вся с історіє
жыць временіх. Вся крикіа на
Голгофі неходка не зарі по
штепе и рошкію (жетерію)
пода чловеческого. Біці зарі
падаю пакад, а швят іменуя
тогу періоду Старим Завітом,
другі зарі иду напередок и пакет
іменуя тогу време Ноім Заві-
том т. І. християнским време-
лом. Цынкі цывілізаціі
народи рабую рокіа своєго жи-
тія и события у нему од ро-
ззеня Христоса. С тим прияз-
вою, що Ісус Христос зачат-
ник нового поряку на швеце.
Оц Ісуса розліва юс жиць на
шинкі подружкі. Ісусово думка
пременія яго швята, а Ісуса
паке, до вон паковав постали

Нашо претплатніци

Обноведи претплату слі-
дующи п. п. Александар Ма-
кай 718. Рус. Крестур 100
дин. Михаїл Коциш Дюр-
льов 100 д. Митро Вінай
Дюрльов 100 д. увова Янка
Нота Ст. Врбас 100 д. Са-
баша Янко, Дюрльов 50 д.
Дания Шепіцьки, Елізабет,
Америка 200 дин.
Денчи Сабадош, Дюрльов
100 дин. Илья Баков, Дюр-
льов 100 дин. Михаїл Шап-
та, Дюрльов 50 дин. Мар-
ко Шон, Дюрльов 100 д.
Ана Колес. р. Дюрльов 50
дин. Юла Ерделі, Дюрльов
100 дин. Ферко Симон Дюр-
льов 50 дин. Никола Ма-
кай, Дюрльов, 100 дин.
Мирон Киш 50 дин. Янко
Будински, Дюрльов 100 д.

Тарговина

Жито Дн. 357—360—
Кукурица „ 292—295—

у швеці пакуюши. Ісуса люби-
вали християнски швят. Вон в
случио швята и темель цалей
історій. Од Ісуса паки які
старі швята, а од исполненія
її історіи я ми до конца шве-
та. Ісусу в історії чловечес-
тва нет подобного. Вон в сі-
ни. Вон спада до каждого време-
на. Народи му ше пакуюю
зос любовию. Погані и Жидан
му ше приближую зос почита-
цем, а як Европейці, так я
чарнкі, и жовти людзе волаю
Го своим Спасителем.

Ісус пакіда швіцким наро-
дом и швіцким временом.

Вон в Друга особа Св. Трой-
ци и прето його совершенству
мушки ше кланец кажес коліко
небесных и земних. Ісус віс
свою пласну силу: а науку и
ласку надаладац швят. Його
словіа стварили кару, по котрой
жою мільйони душі. На Його
мену пакела Церкви, котра
віда в народама и з време-
намі, Ісус предбога и душі.
Національ, нарезумніші, на-
векши умніши тога швята на-
слідовали Христа и на себе
показали божю мудрости.

Ісус давлем воістину могол
новесці, же прославял Бога Оца
и діло звершил. Вон ставо-
біто праходні швят, и зау-
стакови свою роботу як на
прагу другого, нового житія
и швята Тройціше ше цактам
Родителя Шмерца, та будземе
и ми а їх преславлені.

М. Мудри.

Ярец	245—320—
Раж	290—295—
Овес	262—267—
Мука 0	487—497 50
Мука 2	487—497 50
Мука 5	447—497 50
Мука 6	425—435—
Огруби	210—220—
Пасудя	360—370—

БЕРЗА

Берзин 1 злата марка	13.55 д.
Будим. 1 пенгі (рентг)	9.90.
Італія 100 лира	316—
Букадес 100 лей	34.—
Лондон 1 фунд. штер	276.—
Нью-Йорк 1 долар	56.80.
Париж 100 франка	224.70.
Праг 100 Чес. кр.	168.—
Акції З. К. Б. д. д.	325.—
Швейцарска 1 франк	10.95.
Віден 1 шилінг	8.—
Наполеондер 1 ком.	218.—
20 златних корун	190.—
10 „	95.—
Сеферін	400.—
Дукат	100.—